

« کدام زندانی عاقلی » در مدت زندانی بودنش « عاشقِ زندان » می‌شود؟

اکثر مردم این هشدارِ نورانی و مهم « حضرت رسول اکرم » صلی الله علیه و آله را شنیده‌اند که فرمودند:

« الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَ جَنَّةُ الْكَافِرِ »

« زندان »، « گویاترین و جامع‌ترین تعریف » برای « دنیا » است و مردم در آن « ۲ گروه » هستند: **گروه اول:** آنهائیند که از بودن در « قفسِ دنیا » کاملاً « راضی » هستند، لذا قرآن آنها را « كَالْأَنْعَامِ » می‌نامد زیرا (مثل حیوانات) به « حرام، نجس، پلید و غیر مجاز بودن » هیچ چیزی، کاری ندارند و از هر حرام، خباثت، نجاست، رذالت و جنایتی « لذت » می‌برند و خود را (مثل حیوانات در آخور)، در بهشت می‌پندارند. **گروه دوم:** افراد « عاقل و عالم و عاشقی » هستند که خودشان را « لایقِ رضوانِ الهی » می‌بینند و از « سراب بودن و حقیقی نبودن دنیا » و برای « دوری از ملاقاتِ حیاتبخشِ خالقِ محبوب » خود و « محرومیت از قربِ دل‌انگیز او » بسیار « رنج » می‌برند لذا از « تعلق » به این « دنیا » می‌گریزند.

گروه اول: قبل از اینکه اسیر دنیا باشند « اسیر حواسِ ظاهریین و هوسِ ذهنی و جهلِ نفسانی » اند و با « ابراز رضایت » به دنیا و « اطمینان » بر « پشتِ این نهنگِ خوابیده »، هر روز « بیشتر » از دورانِ کودکی خود، « فریبِ » رنگ و لعابِ ثروت و قدرتِ دنیا را می‌خورند و « احمقانه » در این زندان، برای « تسلط » بر یکدیگر با هم دائماً درگیرند و خود را زندانی‌تر و « مجازاتِ » خود را سنگین می‌کنند:

إِنَّ الَّذِينَ ... رَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا ... (۷) أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ ... (یونس/۸)

گروه دوم: هر قدر « معرفتشان » به « فانی بودن دنیا » و « شوقشان به لقاء الهی » بیشتر می‌شود بیشتر می‌کوشند به « امرِ الهی » از « دنیا و وابستگی به غیر او »، « فرار » کنند، زیرا قرآن می‌فرماید: **وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ ... (۴۹) فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ** (ذاریات/۵۰)

(پس - با ازدواج - به سوی « الله » بگریزید، زیرا من از جانب او برایتان هشداردهنده‌ای روشن‌گرم.)

پس این گروه طبقِ فرمایشِ « حضرت امیرالمؤمنین » صلوات الله علیه « قلبشان » را از « دلبستن » به افراد، اشیاء، عناوین و هر چیز دنیوی، « رها » می‌کنند تا به « وارستگی » برسند، زیرا ایشان می‌فرمایند:

... أَخْرِجُوا مِنَ الدُّنْيَا قُلُوبَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَخْرُجَ مِنْهَا أَبْدَانُكُمْ ... (خطبه/۲۰۳)

(... قلبهایتان را از دنیا خارج کنید قبل از اینکه بدنهای شما از آن خارج شود ...)

خدایا! بر عقلانیت و معرفتِ ما بیفز تا احمقانه زندانمان را آباد نکنیم و از رسیدن به وارستگی، غافل نشویم.